

Druge religije

Taoizem

Tao (izgovarja se kot dao) pogosto prevajajo kot "pot". Taoistom je to končna resnica ali temeljna duhovna sila vesolja, ki je navzoča v vseh stvareh, vendar je mogočnejša od njih. Cilj taoistov je združitev s "potjo", osvoboditev in uvrstitev med nesmrtni. Tao se nenehno giblje, zato se mora taoist naučiti prilagajanja temu večno spreminjajočemu se toku življenja in prodreti v njegovo skrivnost. Način, kako se naučimo "slediti toku", je meditacija. Z meditacijo in miselnim opazovanjem se naučimo "slediti toku". Običajno velja za ustanovitelja taoizma Lao Ce, ki je živel na Kitajskem v 6. st. pr. n. št. Vendar sodobni znanstveniki menijo, da dejansko ni obstajal niti on niti njegov naslednik Čuang Ce. Čeprav Komunistična ga partija Kitajske religije uradno ne dovoljuje, je taoizem tam in v drugih deželah Daljnega vzhoda še vedno razširjen, pogosto povezan s konfucianizmom in budizmom ter ima približno pet milijonov privrženec. Gre torej za staro kitajsko filozofsko religiozno smer, ki ima za svoja izhodišča ravnovesje in naravni red. Beseda tao ima zelo globok pomen v kitajski miselnosti. Pomeni mistično moč, ki je za vsemi dogajanj, tok dogajanj samih, in hkrati religiozno pot. Taoisti so težili k samoti, meditaciji, preprostemu življenju.

Sodobnik Lao Ce-ja na cesarskem dvoru je bil ugledni dvorjan Konfucij; Lao Cejev nauk je dopolnil v npravnem smislu v konfucionizem; tako nadvse povzdigne tradicijo, rodbinsko, narodno, dinastično, tu gre za nekakšno starokopitnost. Uči tudi vdanost brez kritike v dobrem in zlem. Otroci naj ubogajo očeta, žena moža, možje urade, uradi vladarje, vsi skupaj pa naj posnemajo svoje prednike. Vladarskim dinastijam je tako učenje ustrezalo. Imelo je tudi vpliv daleč po vsem Orientu.

Šintoizem

Japonska vera šinto pomeni "pot bogov" in ima danes okrog pet milijonov pripadnikov. Njene korenine segajo najmanj v leto 1000 pr. n. št. Ta religija temelji na verovanju, da obstajajo v naravi nadnaravne sile, npr. v drevesih, vetru, kamnu, živalih in ljudeh, tudi v mrtvih. Te sile ali bogovi se imenujejo kami. Šintoistična svetišča so zgrajena v čudovitem naravnem okolju. Vsako je dom določenega kamija. Stavbe, v katerih se častijo bogovi, se imenujejo svetišča. Notranja dvorana, v kateri naj bi bil kami, je dostopna le svečenikom. Za to religijo je pomembna čistost in verniki si splaknejo usta ter umijejo roke, preden vstopijo v molilnico. Molijo doma in na delovnem mestu. Na posebni polici, imenovani božja polica, darujejo riž in čaj ter molijo, pogosto tudi k družinskim prednikom. Na Japonskem je veliko ljudi, ki so hkrati šintoisti in budisti. Zato ni nič nenavadnega, če je poroka šintoistična, pogreb pa budističen.

Džainizem

Najbolj pomembna osebnost v zgodovini džainizma je bil Mahavira, ki je živel v Indiji v 6. st. pr. n. št. Bil je Budov sodobnik in se omenja v budističnih svetih spisih. Džainisti imajo v svojem verovanju marsikaj skupnega s hindujci in budisti. Verujejo v karmo in ponovno rojstvo ter iščejo osvoboditev iz kroga življenja. Pripadniki džainizma iščejo osvoboditev s tem, da izkazujejo največje spoštovanje vsem oblikam življenja in ne škodujejo nobenemu živemu bitju. Džainisti so strogi vegetarijanci in ne uživajo niti korenovk, ker rastlina odmre, če se izpuli koren. Džainizem uči, naj imajo ljudje kolikor mogoče malo lastnine, saj sreča nikoli ne izvira iz materialnih dobrin. Religija zahteva veliko obvladovanja samega sebe in mnogi njeni privrženeci so menihi in redovnice. Ljudje, ki se osvobodijo, se imenujejo džaini, to pomeni "tisti, ki premagajo". Po njih se religija tudi imenuje. Džainisti verujejo v individualno dušo, ne pa v neko najvišje bitje. Zanje je vesolje brez začetka in konca, torej jim ni treba verovati v stvarnika. Danes je približno tri milijone džainistov, večinoma v zahodni Indiji.

Zaratustrstvo

Zaratustrstvo je utemeljil prerok stare Perzije (zdaj Iran). Imenoval se je Zaratustra ali Zoroaster. Izročilo pravi, da je živel okrog leta 600 pr. n. št., nekateri strokovnjaki pa mislijo, da je bilo to mnogo prej, okrog leta 1500 pr. n. št. Privrženeci zaratustrstva so se imenovali parsi, kar je prvotno pomenilo Perzijci. To ime so dobili ob koncu 9. stoletja, ko so mnogi od njih zapustili Perzijo, ker so jih preganjali muslimanski vladarji. Odšli so v Indijo, v okolico Bombaja, kjer še vedno živi večina današnjih 150 000 parsov. Po Zaratustru je bil svet prvotno popoln, pozneje je postal bojišče za spopad med silami dobrega in zla. Bog (Ahura Mazda, imenovan tudi Ormuzd) je izvor vsega dobrega, medtem ko prihaja zlo od uničevalnega duha (Angra Mainju). Ljudje se morajo odločiti med dobrim in zlom. Tisti, ki živijo dobro in preprosto, bodo prišli v nebesa in se združili z Bogom; tisti, ki bodo izbrali zlo, bodo prišli v pekel. Zaratustra je predvideval, da se bo nekoč ta boj končal in svet bo postal ponovno popoln. Čistost je v zaratustrstvu zelo pomembna in izogniti se je treba vsaki obliki razpadanja, kot npr. rje. Razpad telesa po smrti velja za trenutno zmago zla. Zemlja se ne sme onesnažiti s pokopavanjem mrtvih in tudi upepelitev ni mogoča zaradi svetosti ognja. Mrtve je treba imeti ločene od živih. Zato parsi, če je le mogoče, izpostavijo trupla na "stolpe tišine", da ptice plenilke požrejo meso, medtem ko oni molijo v bližnji stavbi. Kosti pozneje pokopljejo.

Bahaizem

To je nova vera, ki ima svoj začetek v Perziji (zdaj Iran) v 19. st. Mirza Ali Mohamed, ki je bil znan kot "Bab" ("vrata" k resnici), je napovedal, da ga bo nasledil velik prerok. Ta naj bi bil Bahauallah, kar pomeni "božja slava". Živel je od 1817 do 1892. Za bahaiste je zadnji in najpomembnejši v vrsti prerokov, ki vključujejo Adama, Mojzesa, Krišna, Budo, Zaratustra, Kristusa in Mohameda. Bahauallah se je imel za rešenika in je veroval v božjo voljo, da bi s svojimi nasledniki združil človeštvo z uskladitvijo vseh svetovnih ver. Na svetu bi nastalo novo obdobje, ki bi prineslo mir in pravico ter odpravilo verske in rasne predsodke. Najsvetejša knjiga vsebuje Bahauallahove zakone in obravnava vse vidike vedenja v zasebnem in javnem življenju. Bahaistični zakoni zahtevajo obvezno molitev, post in izogibanje alkoholu. Zelo priporočajo poroko. Kadar se tudi danes na konferencah sestanejo bahaisti, ki so iz različnih verskih in kulturnih okolij, razpravljajo o zakonih in zadevah, kot je svetovna enotnost. Bahaisti v Iranu so trpeli zaradi preganjanja muslimanskih vladarjev. Privrženci te vere živijo po vsem svetu in njihovo število je naraslo nad tri milijone. Upravno središče bahaizma je v Haifi v Izraelu, kjer je pokopan Bab. Bahauallah jo je večkrat obiskal, in to je danes romarski kraj.

Rastafarianstvo

Rastafarianstvo je nova religija, ki je nastala v tridesetih letih 20. st. Marcus Garvey z Jamajke je prerokoval, da se bo v Afriki pojavil črni mesija. Ko je leta 1930 prišel na prestol v Etiopiji ras (princ) Tafari kot cesar Haile Selassie, so ga pozdravili kot prerokovanega mesijo. Rastafarijanci (na kratko raste) so sprejeli nekaj svetopisemskih nauk, ker je bila Biblija v Etiopiji že uveljavljena. Verujejo, da je Bog prevzel človeško podobo, najprej kot Kristus, potem kot ras Tafari. Usodo vseh črncev v zahodnem svetu primerjajo z Judi, ki so bili v egiptovski in babilonski sužnosti, in verujejo, da ne bodo svobodni, dokler se ne vrnejo v Afriko. Danes tega rastafarijanci ne jemljejo več dobesedno, ampak bolj kot stanje duha. Rastafarijanci skušajo živeti čim bolj povezano z naravo. Po njihovem bi bilo najbolje, če bi lahko sami pridelali dovolj hrane. Mnogi so vegetarijanci, ne kadijo, ne pijejo alkohola in kave. Pogosto pa pridejo navzkriž z zakonom zaradi uporabe indijske konoplje kot mamila. Imajo jo za naravno in koristno rastlino ter jo nekateri kadijo pri obredih. Rastafarianstvo je najbolj razširjeno na Jamajki, pa tudi v afrokaribskih skupnostih, posebno v ZDA in Evropi. Mladi so še posebno dovzetni za pozitiven odnos do temnopoltih prebivalcev in za sporočilo o svobodi. Rastafarijancev je prek 100000.

Raeljanstvo

Celotno življenje na Zemlji ni rezultat naključne evolucije ali stvaritve nadnaravnega boga, temveč je bilo načrtovano in ustvarjeno z strani visoko razvite civilizacije iz drugega planeta. S pomočjo popolnega obvladovanja genetskega inženiringa in sinteze DNK, so njihovi znanstveniki kot vrhunec svoje stvaritve, dobesedno ustvarili ljudi »po svoji lastni podobi«. Sledove te epske stvaritve lahko najdemo v starodavnih zapisih mnogih kultur, vključujoč Biblijo, ki je najstarejši ateistični zapis na svetu. Beseda »ELOHIM«, ki jo najdemo v izvorni hebrejski Bibliji, je bila napačno prevedena z besedo »Bog« to je množinska oblika samostalnika, katerega pravi pomen je »tisti, ki so prišli z neba«.

Ti ljudje, naši stvarniki, so v očeh primitivnih Zemljanov ostali skozi tisočletja nekaj nenavadnega - božanstvenega. Zaradi pomanjkanja znanja, naši predniki niso bili sposobni razumeti teh ljudi in njihove visoko napredne tehnologije, zaradi česar so vse pripisovali nadnaravnemu ter božanstvenemu. Potem, ko so nas prepustili lastnemu razvoju, so Elohim vzdrževali stike s pomočjo PREROKOV kot so bili; Mojzes, Buda, Mohamed, itd. Te so načrtno izbrali in vzgajili tako, da so lahko širili sporočilo, ustrezno času v katerem so živeli. Naloga Jezusa, njegov oče je prihajal iz vrst Elohim je bila, da sporočilo razširi po celem svetu in ljudi pripravi na čas razodetja. To obdobje, ČAS RAZODETJA, v katerem imamo čast živeti je napočil sedaj, tako kot je bilo prerokovano in opisano v vseh svetih knjigah.

Na primer Krščanska religija opisuje to obdobje z besedo APOKALIPSA. Beseda izvira iz stare grščine in ne pomeni konec sveta, temveč pomeni »Razodetje«. To je čas, ko lahko s pomočjo naših znanstvenih spoznanj končno razumemo, kje so naše korenine in kaj je prava resnica o naših »bogovih«, ki so nas ustvarili in nas imajo radi kot svoje lastne otroke. Leta 1973 so se Elohim sestali z mladim francoskim novinarjem RAEL-om. Skozi šest zaporednih srečanj so mu podali izjemno sporočilo o našem izvoru ter nastanku človeštva. Njegova naloga je, da človeštvu oznani to sporočilo. Leta 1973 Rael ustanovi Raeljansko gibanje, katero deluje po svetu z namenom širiti sporočila, odpreti zavest pri ljudeh ter zgraditi PREDSTAVNIŠTVO, v katerem se nam bodo Elohim uradno predstavili in s seboj pripeljali vse preroke iz preteklosti, tako kot je to napovedano v vseh svetovnih verstvih.